

nový film Davida Ondříčka

Záťoppek

v kinech od 26. srpna 2021

hrají – Václav Neužil, Martha Issová, James Frecheville, Robert Mikluš, Jiří Šimek režie – David Ondříček scénář – David Ondříček, Alice Nellis, Jan P. Muchow
producenti – Kryštof Mucha, David Ondříček výkonný producent – Daria Špačková kamera – Štěpán Kučera architekt – Jan Vlasák střih – Jaroslav Kamiński
kostýmní výtvarnice – Kateřina Štefková hudba – Beata Hlavenková zvuk – Pavel Rajholec MPSE, Jakub Čech vizuální efekty – Jindřich Červenka, Tomáš Srovnal, Jiří Mika
umělecký maskér – Jana Dopitová běžecký trenér a poradce – Jan Pernica

Producent

LuckyManFilms

Koproducenti

Česká televize

OlifEnergy

Accolade

ALEF

innogy

SEBRE

AZM Production

rtv:

BARANOV STUDIO

Hlavní partner

Za finanční podpory
Fond
kineematografie

Za finanční podpory

ČESKÝ FILM FOND PENNY CZ ČESKÁ ŠKOLA Odborný partner Wop.cz Čepi FORTUNA JST PLEŠŤSKÝ HRÁJ VJF PÁLEČKA Radiožurnál BLESK BLESK.CZ Sport TVmagazin TOTALFILM JCDcaux BEMIL

Producent

LuckyManFilms

Koproducenti

Česká televize

OlifeEnergy[∞]

Accolade

X ALEF

innogy

T..

S E B R E

Hlavní partner

AZY Production

rtv:
ROZHLAS A TELEVÍZIA
SLOVENSKA

BARRANDOV STUDIO

Pilsner Urquell

Za finanční podpory

**Státní
fond
kinematografie**

B | R | N | O |

**MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

PENNY.

CZ

**ČESKÁ
spořitelna**

JFF Jihomoravský
filmový fond

**Wow
Prague
Film Fund**

**PRA
PRA
PRA
HAG
G**

ČEPS

FORTUNA

J&T

PLZEŇSKÝ KRAJ

AVF AUDIO
VIZUÁLNÝ
FOND

Distributor

FALCON

Mediální partneři

Radiožurnál
Český rozhlas

BLESK

BLESK.CZ

Sport

TVmagazín

TOTALFILM

JCDecaux

RENGL

Zátopek

režie – David Ondříček

v kinech od 26. srpna 2021

TVŮRCI

Režie – David Ondříček

Scénář – David Ondříček, Alice Nellis, Jan P. Muchow

Producent – Kryštof Mucha, David Ondříček

Kamera – Štěpán Kučera

Architekt – Jan Vlasák

Střih – Jarosław Kaminski

Kostýmní výtvarnice – Kateřina Štefková

Hudba – Beata Hlavenková

Zvuk – Pavel Rejholec MPSE, Jakub Čech

Vizuální efekty – Jindřich Červenka, Tomáš Srovnal, Jiří Mika

Umělecký maskér – Jana Dopitová

Běžecský trenér a poradce – Jan Pernica

Koproducenti – Česká televize, Olife Energy, Accolade, ALEF, innogy, T-Mobile, SEBRE, AZYL Production, Rozhlas a televízia Slovenska, Barrandov Studio a.s.

Hlavní partner – Pilsner Urquell

Za finanční podpory:

Státní fond kinematografie, Statutární město Brno,

Ministerstvo obrany České republiky, Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, PENNY, Česká zbrojovka a.s., Česká spořitelna, Jihomoravský filmový nadační fond, Nadační fond Praha ve filmu Prague Film Fund, Hlavní město Praha, ČEPS, a.s., Fortuna, J&T, Plzeňský kraj, Audiovizuálny fond.

Distributor – Falcon a.s.

Věnováno památce Dany a Emila Zátokových a všem běžcům světa.

V HLAVNÍCH ROLÍCH

Emil Zátopek – Václav Neuzil
Dana Zátopková – Martha Isoová
Ron Clarke – James Frecheville
Josef Dostál – Robert Mikluš
Stanislav Jungwirth – Jiří Šimek
Šéftrenér – Milan Mikulčík
Vousáč – Jaroslav Plesl
Jan Haluza – Jiří Rendl
František Krupička – Filip Březina
Hlavní delegát – Štěpán Kozub
Alain Mimoun – Saji Abdelkabir
Dělník Karel – Marek Příkazský
Dělník Josef – Štěpán Lustyk
Voják Anglie – Sean Brodeaur
Voják USA – Adam Mišík
Voják Československo – Karel Heřmánek ml.
Mistr – František Večeřa
Mladý funkcionář – Kryštof Krhovjak
Komentátor Berlín – Vincent Dittberner
Komentátor Praha – Milan Cimerák
Anglický komentátor OH Londýn – Roy McCreery
Finský komentátor OH Helsinky – Erkki Mervala
Český komentátor OH Helsinky – Martin Sláma
Hlas českého komentátora OH Helsinky – Marek Daniel
Tarahumarský běžec – Luis Fernando
Ján Zachara – Peter Nadásdi
Alfréd Jindra – Vavřinec Hradilek
Gustaf Jansson – Jan Pernica
Gordon Pirie – Jiří Csirik
Herbert Schade – Štěpán Juránek

PŘÍBĚH FILMU

Děj filmu *Zátopek* začíná v pohnutém roce 1968. Australský rekordman Ron Clarke právě navzdory očekáváním promarnil pravděpodobně poslední šanci na olympijskou medaili, když během klíčového závodu utrpěl vážný zdravotní kolaps. Následně propadne pochybám o smyslu vlastní kariéry. Nakonec se rozhodne vydat za legendárním běžcem Emilem Zátopkem, jehož bezmezně obdivuje. Příběhová linka rozhovoru Rona Clarka s Emilem Zátopkem nás retrospektivně vrací do stěžejních momentů Zátopkova sportovního i soukromého života. Dohromady se spojuje v komplexní portrét muže, jenž neztrácí tempo ani poté, co jeho poslední závod skončí a dokáže bojovat nejen na atletickém oválu. Odvíjí se příběh o přerodu neduživého chlapce z Baťovy továrny ve Zlíně, kterého na první závody přihlásili vlastně náhodou, v muže, pro nějž se běh stal smyslem existence. V mimořádného sportovce, který na Olympiádě v Helsinkách v roce 1952 získal tři zlaté medaile a zároveň ve všech těchto disciplínách postupně dosáhl světových rekordů. Život Emila Zátopka je legendou o nezlomné síle vůle, která dodnes inspiruje tisíce sportovců po celém světě. Film *Zátopek* je však také příběhem osudového setkání a celoživotní lásky dvou lidí, kterou nedokázaly zlomit ani sportovní nebo životní prohry. Emilovo manželství s oštěpařkou a olympijskou vítězkou Danou Zátopkovou bylo na jedné straně symbolizováno velkými city, bylo však i ve znamení sváru dvou silných individualit a jejich snů, tužeb a hodnot, které pro ně byly prvořadé. Emil i Dana, trochu osudově narození ve stejný den i rok, byli několikrát postaveni před nutnost volby – v životě i ve sportu. A jakkoliv byla jejich rozhodnutí pro jednoho či druhého z nich bolestná, vždy je nakonec semkla láska i závazek, který si dali ve svatební den: Aby to nebyla nuda!

DAVID ONDŘÍČEK

scenárista, režisér, producent

Můžete popsat, jak probíhalo vaše osobní poznávání Emila Zátopka pro potřeby filmu?

Díky tomu, že jsme museli film dvakrát odložit, jsem mohl o tématu hodně přemýšlet a zabývat se jím víc, než by tomu bylo za normálního vývoje. A v téhle pauze jsem měl možnost realizovat v koprodukcí Lucky Man Films a České televize dokument o Emilu Zátopkovi. Díky tomu jsem vyzpovídal spoustu pamětníků, a když pak došlo na natáčení našeho celovečerního filmu, šel jsem do něj už s pocitem, že Emila znám, skoro jako by byl mým blízkým přítelem.

Vzpomenete si ale na to úplně první seznámení, kdy jste o něm třeba jen slyšel?

Bylo od mého táty. Když mi bylo asi 9 let, vyprávěl mi příběh, jak si Zátopek šel zatrénovat a z legrace vyzval k závodu psa, vlčáka. Ten kolem něj vesele pobíhal, štěkal na něj, a když Zátopek končil trénink, tak chudák vlčák úplně odpadl. A když druhý den pes spatřil Zátopka, jak jde běhat, tak raději utekl pryč. Jak jsem později zjistil, táta citoval povídku Oty Pavla Jak tenkrát běžel Zátopek a mně se to odjakživa moc líbilo. Když se mě ještě táta ptal, jestli vím, co odpověděl Zátopek na otázku jednoho novináře „co dělá, když už nemůže“ a on odpověděl „když nemůžu, přidám“, byl jsem zcela okouzlen. Tohoto kréda se snažím držet celý život.

Vrchol Zátopkovy kariéry se odehrával v době komunismu, jak jste se s tím vypořádával?

Na začátku padesátých let, v době zrudnosti komunistického teroru byl Zátopek nejslavnějším sportovcem světa.

Režim ho využíval pro propagandu a Zátopek se nechal. Kdyby to odmítl, rozhodně by nikde nezdědovil. Po všech knihách, které jsem o Zátopkových přečetl a po rozhovorech s pamětníky jsem přesvědčený, že byl statečný člověk. Na druhou stranu si dobře uvědomoval, jaké mu hrozí nebezpečí, a proto se párkrát stalo, že své názory změnil. Je pro něj typické, že udělal něco velmi statečného, jako když se například zastal Stanislava Jungwirtha, což byl skvělý běžec, který však měl otce v komunistickém lágru a strana rozhodla, že mu na poslední chvíli zabráni účastnit se Olympiády v Helsinkách. Myslím, že takové gesto, takový hrdinský čin by málokdo udělal. Samozřejmě měl v životě i určitá selhání, ale já jsem to z pozice režiséra rozhodně nechtěl hodnotit. Chtěl jsem se však dotknout toho těžkého času, který Emil i Dana prožívali a toho, čemu museli čelit, a věřím, že ve filmu se to ukazuje pravdivě.

Při natáčení biografického filmu stojí tvůrce před vnitřním dilematem, aby se maximálně dotkl pravdy a vyhnul se třeba nadměrnému adorování nebo naopak přehnané kritičnosti. Jak jste k tomu přistupoval?

Pokoušel jsem se udržet si k osobnosti Emila Zátopka neutrální vztah, což jde velice obtížně. Jak jsem říkal, měl jsem pocit, že je to někdo, koho znám. Snažili jsme se ho ukázat jak v jeho nejslavnějších chvílích, tak v okamžicích, kdy třeba lidsky selhával. Nejsnazší cesta je v tomto případě upřímnost. Udělat to s nejlepším vlastním vědomím a vaší představou, jak se situace odehrály.

V čem je pro vás film Zátopek důležitý jako pro autora, režiséra, producenta?

Z producerského hlediska jsem na to nebyl sám a neskonale díky patří Kryštofovi Muchovi, který se mnou film zařitoval producersky. Z režijního hlediska byl Zátopek především technicky mimořádně složitý. Museli jsme navodit atmosféru konce čtyřicátých let, padesátých let i konce šedesátých let. Natáčení probíhalo v průběhu celého roku, mělo obrovskou výpravu, film obsahuje řadu speciálních efektů, s nimiž jsem do té doby neměl zase tolik zkušeností, takže tam bylo pro mě jako pro režiséra hodně nového. Co je však podstatné, to je příběh. Od počátku jsem si přál, aby nebyl zatěžkaný ostychem, nebo přehnanou úctou k Emilu Zátopkovi. A jak jsem ho poznával prostřednictvím všeho, co jsem se o něm dozvídal, jsem přesvědčený, že právě přehnanou úctou by si nepřál. Chtěli jsme udělat Emila i Danu s lehkostí. V příběhu, který má humor i emoci. Tak jsem to od počátku chtěl a věřím, že se to povedlo.

Je možné, že dnešní generace, narozená na přelomu 21. století vůbec neví, kdo byl Emil Zátopek. Co by měl film dát právě tomuto segmentu publika?

Moc se těším a doufám, že si Zátopka najdou mladí diváci. Ten film není naučný, nemusíte se bát zatěžkanosti příběhu. Já doufám, že se mladí lidé nechají okouzlit Zátopkovou až „forrestgumpovskou“ osobností a proplují jeho životním příběhem, který je okouzlí, stejně tak jako nás, kteří jsme film natáčeli.

Ozdobou filmu jsou naprosto mimořádné herecké výkony hlavních představitelů. Už se hodně napsalo o usilovném sportovním tréninku obou herců, o vynikající práci maskérů, ale to nejdůležitější asi je vnitřní souznění s postavami, jehož se jak Václavovi, tak Marthě podařilo dosáhnout. Vy jste je měl „v rukou“ od příprav až do poslední klapky. V čem je to kouzlo, díky němuž se vám to vše podařilo na plátno dostat?

Já nevím, prostě někde nahoře mi to někdo posílá, projeďte to mnou a je to (to si dělám srandu).

Mám rád herce a věřím lidem, které si vyberu pro spolupráci. Když dělám film, je to pro mě svátek a událost. Chci, aby to prožívali všichni na place a abychom si to pozitivně užili. Vašek se Zátopkem stal a Martha se proměnila v Danu po dobu natáčení. Když vběhl Vašek na zcela zdevastovaný stadion v Brně za Lužánkami a stálo tam 300 komparzistů, kteří křičeli: Zátopek, věřte, že všichni brečeli, včetně štábu. To jsou chvíle, na které se nezapomíná a pro které to všechno děláme.

Představitel Rona Clarka jste hledali poměrně dlouho, i když na rozdíl od Zátopkových to alespoň pro českého diváka asi není notoricky známá postava...

Ron Clarke byl zajímavá postava světové atletiky. Pravdivý příběh o jeho návštěvě nejdříve přinesl můj kolega, režisér Jan Vejnar. To jsem ještě pochyboval. Později se k tomuto schématu vrátila Alice Nellis a mě to chytlo. Zátopek Ronovi strašně fandil a byl smutný, že se mu nedařilo na olympiádě uspět. Clarke byl držitelem mnoha světových rekordů, k Zátopkovi vzhlížel, považoval ho za svého mentora, a to tvoří základní osu našeho příběhu. Zajímavostí je, že byl Ron Clarke vyhlášen atletem století v Austrálii a velký Zátopkův soupeř a přítel Alain Mimoun byl vyhlášen sportovcem století ve Francii. Oba tituly nedosáhli ani zdaleka takových úspěchů, jako Emil. Z mého pohledu je Zátopek v podstatě nedoceneným sportovcem.

Film vznikl s podporou a požehnáním paní Dany Zátopkové. Jeho uvedení se nedařilo, ale vy jste měl možnost s ní o spoustě věcí hovořit. Věříte, že kdyby film viděla, že by vyslovila tu svou největší pochvalu: To se dá?

Upřímně nevím. Dana byla velice těžko čitelná. Vzhledem k tomu, co si v životě zkusila jak s fašisty, tak s komunisty, tak byla nesmírně obezřetná. Náš film nevypráví jen o pozitivních věcech, ale snaží se jít i do hloubky politických i osobních problémů. Stejně mě strašně mrzí, že na premiéře neuvidím její reakci, ať by byla jakákoliv.

JAN P. MUCHOW

spoluautor scénáře

Čím je pro vás postava Emila Zátopka fascinující?

Tím, jak skromný chlapec z Kopřivnice vlastní pílí změnil a posunul sportovní odvětví, kterému se věnoval a zapsal se do sportovní historie způsobem, který už nikdy nikdo nepřekoná.

U biografického filmu stojí scenárista před dilematem, co akcentovat a co naopak vypustit, těžko lze do dvou hodin vměstnat celý život. Na vaši původní práci s Davidem Ondříčkem navázala pak autorsky Alice Nellis, jak jste spokojen s tím, jak je příběh o Emilu Zátopkovi postaven?

My jsme měli s Davidem od začátku jasno, že chceme vyprávět příběh sportovce Emila Zátopka s emočním vrcholem v Helsinkách, kdy během týdne získal 3 zlaté medaile a dokázal něco, co žádný jiný atlet po něm nezopakoval a jsem přesvědčen, že už ani v budoucnu nezopakuje. To lze snad v jednom filmu obsáhnout. Kdybychom chtěli vyprávět celou životní story, musel by to být seriál. Ani jsme zprvu neměli ambice se do projektu zapojit jako scenáristé. Naši ambicí bylo připravit spíš takový bodový scénář, podle kterého by to někdo dopsal. A to se naštěstí povedlo právě díky Alici, která naše, někdy dost možná, krkolomně napsané nápady dokázala dopracovat do funkčního scénáře. Její podíl na vzniku filmu je tedy zásadní.

Ačkoliv film se jmenuje Zátopek, je nejen o Emilovi, ale také o Daně, která k němu neoddělitelně patří. Setkal jste se s ní osobně ještě před nebo v průběhu práce na scénáři?

Ano, setkal. Setkal jsem se s oběma. Dana a Emil Zátopkovi zavítali někdy v hlubokých 80. letech na besedu do základní školy na Jižním Městě, na kterou jsem chodil. Myslím, že to byl pro mě iniciační zážitek, pro můj hluboký obdiv jejich sportovních kariér. Seděl jsem tam na zemi, v malé třídě asi půl metru od nich, hltal jejich životní příběh a byl okouzlen bezprostředností a humorem, s jakým své neojedinělé osudy předávali. Potom už jsem se s nimi osobně nikdy nesetkal.

Je možné, že dnešní generace, narozená na přelomu 21. století vůbec neví, kdo byl Emil Zátopek. Není to smutné?

Možné to je, a i proto myslím, že má náš projekt smysl. Je určitě prospěšné, aby další generace měly o takovéto osobnosti naší historie povědomí. Někoho může inspirovat jeho sportovní příběh selfmademana, sedmého z osmi dětí, který se vlastní pílí dostal až na absolutní sportovní vrchol. A někoho mohou začít zajímat dějinné souvislosti a jeho složitý osobní příběh prostého muže

z lidu v soukolí historických událostí a politiky zasahující do jeho života.

Pokud byste měl několika větami či jen slovy charakterizovat Emila Zátopka, co byste uvedl?

Veselý, umanutý, upřímný, velkorysý a unikátní sportovec. Neměl rád konflikty, a ne vždy věděl, jak jim čelit.

Věřím, že kdyby Dana Zátopková film dnes viděla, byla by ráda. Myslím, že oba představitelé hlavních rolí odvádějí neskutečný výkon. Jaké byly vaše pocity z finální podoby filmu?

Samozřejmě nedovedu odhadnout pocity někoho jiného, ale dovolím si věřit, že s výkony Václava a Marthy by byla spokojena. Já osobně jsem z nich nadšen.

ALICE NELLIS

spoluautorka scénáře

V jaké fázi jste k projektu Zátopek jako scenáristka přistoupila?

David měl napsanou verzi scénáře a poprosil mě nejdříve o dramaturgii. Moc dramaturga nedělám, ale téma Emila Zátopka mě zajímalo. A když jsme pak nad scénářem spolu seděli, tak David přišel s tím, jestli jej nechci přepsat. Já jsem se nejdříve kroutila, ale jak vidíte, nakonec jsem sedla a psala. David chtěl, abych do něj vnesla další emoce, další roviny, než je pouze ta sportovní. Také jsme si hodně hráli se strukturou a rytmem. A jak já, tak David jsme se zabývali otázkou, proč vlastně člověk touží vítězit. A k čemu taková vítězství jsou.

U biografického filmu stojí scenárista před dilematem, co akcentovat a co naopak vypustit – těžko lze do dvou hodin vměstnat celý život. Jak jste se společně rozhodovali, co z života Zátopka zpracovat?

To je samozřejmě vždycky složité. O Emilovi Zátopkovi by šlo natočit seriál a pořád by bylo dost materiálu.

Takže hlavním kritériem pro tento nelehký výběr pro mě byla otázka, co k odvyprávění dramatického příběhu potřebujeme opravdu nutně a co je jen možné (byť často zábavné nebo dojemné) doplnění. Některé scény, které mám napsané jen v hlavě, se mi ze scénáře vypouštěly s těžkým srdcem. Nicméně jedna moje moudrá učitelka dramaturgie mě kdysi naučila důležité scénářistické pravidlo, které lze stručně shrnout do rčení „Kill Your Darlings“ – ve volném překladu něco na způsob „neboj se zabít své miláčky“. I když je scéna sama o sobě třeba povedená, pokud příběh nebo charaktery v něm někde neposunuje, do příběhu nepatří.

Ačkoliv film se jmenuje Zátopek, je nejen o Emilovi, ale také o Daně, která k němu neoddelitelně patří. Setkala jste se s ní osobně, než jste začala na scénáři pracovat?

Nesetkala. Měla jsem mnoho informací a pramenů z různých stran, jak od Davida, tak od historiků a novinářů, a samozřejmě vím, že paní Dana Zátopková byla nesmírně charismatická žena. Jenže právě proto jsem se bála, že když se s paní Danou setkám a okouzlí mě tak, jako většinu z lidí, kteří se s ní setkávají, začnu jí chtít nechtě v příběhu „nadržovat“. Víím, že to zní vlastně trochu legračně, ale i scenárista je člověk. Možná by to bylo něco jiného, kdyby bylo možné setkání i s Emilem Zátopkem. Ale vzhledem k úkolu, který mi David dal, jsem se chtěla na scénář dívat více jako na příběh, než jako na čistý životopis. Všechna témata, která se ve filmu objevují, jsem samozřejmě primárně konzultovala s Davidem, který byl s paní Danou ve styku již dlouhou dobu. A také na něm jsem nechávala zásadní rozhodnutí, jaké osobní scény do filmu zařadit a jaké ne.

Musela jste se asi oprostít od jisté úcty jak k Emilově památce, tak vůči Daně, jinak by vznikl kamenný pomník, který dozajista nikdo nechtěl?

Úcty jsem se oprostovat nechtěla. Tu má člověk mít ke každému. Nicméně, kamenný pomník by vnímání toho, co Emil a Dana Zátopkovi v životě dokázali, nijak nepomohl. Snažila jsem se napsat charaktery, které působí lidsky, které mají silnou motivaci, a žijí tak, jako všichni žijeme – v boji se svými vnitřními rozpory, v nekonečném hledání toho, kams e má náš život ubírat a jaký má naše každodenní snažení smysl. Hrdina pro mě není ten, který je vždy dokonalý. Ale ten, který dokáže se svou nedokonalostí bojovat.

Je možné, že dnešní generace, narozená na přelomu 21. století vůbec neví, kdo byl Emil Zátopek. Není to truchlivé?

Truchlivé? To je asi silné slovo. Nikdo z nich nezažil jeho vítězství, hrdost, kterou člověk při něm mohl pocítit. Nadšení nad tím, že je něco takového možné... pokud

by ho měli znát pouze jako souhrn několika faktů, tak je vlastně jedno, jestli ho znají. Proto se mi líbil Davidův nápad natočit o něm film. Aby právě ty generace, které ho neznaly, mohly jeho příběh prožít a prožít. Nejen se ho „naučit“.

KRYŠTOF MUCHA

producent

Film Zátopek prošel dlouhou a náročnou cestu vzniku. Vzpomenete si na první impuls, kdy jste o něm začali uvažovat?

Už v době, kdy jsme jezdili po republice s filmem Grandhotel, přišel Honza Muchow s myšlenkou, že další film, který musíme udělat, je Zátopek. Jako producent dělám filmy pouze s Davidem Ondříčkem a příprava projektů trvá vždy poměrně dlouho. Moje žena tvrdí, že o Zátopkovi mluvím, od chvíle, kdy jsme se poznali, a to je čtrnáct let. Jakmile podobné rozhodnutí uděláte, víte, že s tím strávíte dlouhou dobu. Ale Davidovi důvěřuji, protože vím, že věci promýšlí, a když se pro nějaký příběh vnitřně rozhodne, tak ví, jakým způsobem ho vyprávět tak, aby byl atraktivní.

Jak se díváte na osobnost Emila Zátopka?

Zátopek je synonymem velkého sportovce, ale měl i zajímavý osobní život. Sám jsem také neměl tak detailní znalost o jeho osobnosti, jako mám dnes. Jedna z věcí, z níž mám největší radost, je, že jsem přesvědčen, že jsme postavu trefili takovou, jaká byla. Některé soudy, které se o něm dnes objevují, mi připadají směšné s ohledem na to, s jakým časovým odstupem jsou vyslovované. Málo-

kdo z jeho kritiků si uvědomuje, pod jakým tlakem prožíval svoji kariéru. Nechtěli jsme ho stavět na piedestal, ale pokusit se ho vykreslit věrohodně.

Co vás zaujalo na scénáři?

Scénář prošel mnoha verzemi a já si zvykl číst ho při dlouhých cestách v autě. A když text čtete nahlas i rytмикou čtení poznáte, kde vznikají třeba hluchá místa. Scénář v prvních verzích byl hodně soustředěn na běhání. Když jsme film museli odložit, David v mezičase natočil o Zátopkovi dokument a načerpal spoustu podnětů jak od lidí, kteří Zátopka znali, tak z osobních setkání s Danou Zátopkovou. Spolu se vstupem Alice Nellis tím získal příběh nový rozměr a stal se opravdu velký.

Co je na velké, historicky ukotvené látce z producerského hlediska nejnáročnější?

Od počátku bylo jasné, že pokud chceme pustit do tak velkého tématu, nesmíme ošidit film ani časově ani finančně. Museli jsme zpracovat několik časových období – předválečnou dobu jeho začátků, padesátá léta, kdy dosahoval vrcholných sportovních úspěchů a konec šedesátých let, kdy se už vzdal aktivní kariéry. Každou musíte ztvárnit věrně, a to je technicky i finančně náročné. Zde jsme navíc potřebovali zobrazit dvě vrcholné sportovní akce – Olympiády v Londýně a Helsinkách, kde původní místa již neexistují. Vyžadovalo to technické úpravy, natáčení se stovkami komparzistů i velkou postprodukcí, a to je pochopitelně finančně nákladné. Byl jsem rád, že se většinu lokací nakonec podařilo najít v Čechách, kromě několika scén, které jsme točili na Slovensku. Největší obavu mám vždycky z toho, abychom dostáli všem závazkům a nezůstali nic dlužní lidem,

kterí na filmu pracují. V českých podmínkách je složité celé financování zabezpečit, ale podařilo se to.

Jaká máte jako producent filmu očekávání?

Jsem přesvědčen, že je to nejlepší film Davida Ondříčka jako režiséra. On fantasticky zraje, předtím skvěle natočil televizní minisérii Dukla 61 a věřím, že tu energii dokázal dostat i do Zátopka. Navíc má odvalu ke spolupráci s novými lidmi. Tým, který dělal Zátopka, byl o dost jiný, než s jakým točil dříve. Poprvé pracoval s kameramanem Štěpánem Kučerou – myslím, že to bylo úžasné souznění pokračovatelů velké generace českých filmařů – Miroslava Ondříčka, Věry Chytilové a Jaroslava Kučery. Film střihal Jaroslav Kaminski, střihač oscarové Idy. Věřím, že to bude jeden z nejlepších českých filmů posledních let. Nehceme ale zároveň opustit ten mezinárodní rozměr. Světově film Zátopek zastupuje agentura UTA. V rámci českého filmu se zatím nestalo, aby jej zastupovala takto významná zahraniční agentura, a věřím, že díky tomu se nám podaří Zátopka dostat do celého světa.

VÁCLAV NEUŽIL

herec, Emil Zátopek

Co vás přesvědčilo, abyste přijal titulní roli ve filmu Zátopek?

Přesvědčovat mě nikdo nemusel. Spíš mě překvapilo, že David Ondříček ve mně viděl podobnost s Emilem a roli mi nabídl. Ale zároveň jsem byl potěšen.

Bylo něco, čeho jste se na počátku natáčení obával?

Je to trochu klišé, ale na začátku jsem neměl vůbec tuše-

ni, jak Emila ve filmu hrát a měl jsem z té role trochu obavy. Ve chvíli, kdy jsme našli klíč, jak na to, přestal jsem být vnitřně svázaný tím, že hraju takový idol. Což byl zásadní krok. Tím pádem jsem na place mohl být klukem z Kopřivnice, který se ale stal nejlepším běžcem a vzorem pro několik generací. Ale vůbec jsem na to nemyslel.

Dokázal jste předem odhadnout náročnost celého projektu?

Snad to nezní hloupě, ale myslím, že ano. Co mě čeká, jsem docela odhadl a myslím i včas, a proto jsem několik let předem začal trénovat s Honzou Pernicou. S Honzou a Davidem jsme přišli na to, že není třeba trénovat tak, abych se stal profesionálním běžcem, ale abych mohl hrát profesionálního běžce, což je výrazný rozdíl, nicméně dlouhodobý trénink, který je vlastně absolutně profi, jsem absolvovat musel. Honza velmi dobře pochopil, co natáčení bude obnášet. Připravil mě tak, že jsem byl schopen točit běžecké úseky pro film opakovaně po celý den – je to vlastně takový intervalový trénink, který mimochodem právě jako vůbec první běžec začal aplikovat Emil Zátopek. Běhal velmi rychle (často úplně naplno) dvousetmetrové nebo čtyřsetmetrové úseky a ty střídal s jemným výklusem. Takhle třeba až 40krát a to celé i 2/3x denně. Posunul si tak neskutečně hranici bolesti ve svazech. Já byl nakonec schopen běžet 200 až 400m v jeho tempu, dát si pauzu a znova.

Jak jste se kromě běhání na roli připravoval?

Když odhlédnu od samotné sportovní přípravy, kdy jsem se musel fyzicky proměnit, musel jsem se pokusit najít

Emila v sobě. To je jasný. Když se na to podívám zpětně, myslím, že David Ondříček ve mně styčné body s Emilem viděl dřív než já sám. Já je následně taky objevil a věřím, že jsem objevil i další, o kterých David třeba nevěděl, a v tu chvíli už to do sebe zapadlo. Samozřejmě jsem sháněl materiály, četl knížky, hovořil s lidmi, kteří Emila znali atd. Ve chvíli, kdy jsem v sobě Emila měl, už jsem se nepotřeboval soustředit na to, kdy klapne klapka. I kdyby se měnil plán natáčení, točily se jiné scény, bylo mi to vlastně jedno. Protože jsem mohl v Emilovi existovat kdykoliv.

Emil měl specifický styl nejen běhu, ale i řeči, nikdy se úplně neoprostil od rodného moravského dialektu...

Emil měl mnohem vyšší hlas než já, takový zpěvný a se svými typickými intonacemi. Na youtube lze najít dost materiálů, kde Zátopek zpívá nebo vypráví, jsou tam dokumenty ze zahraničních televizí. Z Českého rozhlasu mi poskytli audionahrávky rozhovorů Emila a Dany. Cédéčko jsem skoro dva roky vozil v autě a kdykoliv jsem někam jel, pouštěl jsem si ho. Pak jsem to zkusil napodobovat, nahrával jsem se a poslouchal se. Hlas byl pro mě jednou z cest, jak se dostat Emilovi dovnitř.

Na scénáři jste s Davidem Ondříčkem a Marthou Issovou hodně pracovali i před natáčením...

Scénář se za tu dobu hodně proměnil. Z původního zůstaly podstatné styčné body a kolem nich pak Alice Nellis vystavěla lešení příběhu. Začali jsme se ve trojici s Davidem a Marthou scházet a pravidelně jsme pilovali jednotlivé scény a dialogy, abychom se v nich jako herci cítili dobře. Většinou to probíhalo tak, že my s Marthou

jsme mluvili a mluvili, David nás poslouchal a něco si psal. Potom přečetl daný dialog, a tak pořád dokola až do konce scénáře. Byla to dost pracná, ale i zábavná etapa, protože jestli si vzpomínám, tak právě při ní v Davidově kanceláři vznikly moje oblíbené scény.

Pomohlo vám s Marthou, že se dlouho znáte z divadla...

Ano, známe se z Dejvického divadla i z jiných natáčení, máme za sebou docela dost projektů, kde jsme byli dvojice. Ale – a to jsem vlastně Marthě nikdy neřekl – jsem cítil, že pro tuto roli se budu muset vůči ní ještě víc otevřít, že ani to množství rolí, které jsme spolu odehráli, nebude stačit. Že nějaká část ve mně má před ní pořád jistý stud. A pokud ten ostych nepřekonám, nebude to dobré a na plátně to bude vidět. To mě na tom vlastně taky moc bavilo.

V čem je podle vás film Zátopek důležitý a přínosný pro současného diváka?

Nemám rád předpovědi ani nějaké určování, pro koho by měl film být a pro koho ne. Žádné umělecké dílo takto nevnímám a nikdy jsem nevnímal. Náš film vznikl jednoduše proto, že jsme ho chtěli natočit. Jen si troufám říct, poté, co jsem film viděl, že má duši a srdce. A upřímnost, která v něm leží, může oslovit kohokoliv.

MARTHA ISSOVÁ

herečka, Dana Zátopková

Měla jste před začátkem natáčení z něčeho obavy?

Před začátkem natáčení se snažím neobávat ničeho, ale u tohoto projektu se mi to úplně nepodařilo a vstupovala jsem do něj lehkým knedlíkem v krku. Bylo to dané především tím, že jsem poprvé hrála někoho, kdo skutečně žil. Navíc Dana Zátopková byla v době, kdy jsme film začali točit, byla ještě naživu, takže jsem měla obavy především z jejího pohledu na celou věc.

Jak se vám ty obavy tedy podařilo překonat? Lze odhadnout náročnost úkolu, který před vámi je?

Kdysi jsem četla knížku Děvčátko Momo a ukradený čas. V ní je postava pouličního metaře. Momo se ho ptá, jak dokáže zvládnout zametat denně tak dlouhé ulice. On jí odpoví, že se nikdy nedívá na konec ulice, ale na kousek, který zrovna mete. A já se od těch třinácti let snažím obrazně koukat jen na ten kousek, který zrovna metu, vždy se soustředím jen na úkol, který je přede mnou. Protože náročnost projektu se prostě odhadnout nedá. Na tenhle film jsem se moc těšila. A pokud jsem měla na počátku nějaké obavy, o kterých mluvím, tak čím víc jsem se dozvíдалa o životě Emila a Dany, tím víc jsem se těšila. S Vaškem Neužilem jsme si říkali, že jak jsme se zanořili do příprav, došli jsme do bodu, kdy

jsme se cítili jako jejich kamarádi, nebo spíš, že oni jsou naši přátelé. Celá práce byla ohromně radostná.

Vy jste věnovali mnoho času samotné přípravě...

Příprava byla intenzivní, dlouhá a krásná. Mám ráda projekty, které před člověka kladou výzvy, očekávají od něj hlubší ponor. Ve chvíli, kdy jsme začali film Zátopek připravovat, měli jsme s Davidem za sebou projekt Dukla 61. A Václav je můj dlouholetý kolega a opravdu blízký kamarád. Jeho rodinu považuji za svou širší rodinu. Šli jsme tedy do filmu s tím, že jsme se těšili, až spolu budeme trávit čas. Sedávali jsme u Davida v kanceláři, on nám dával zadání na nějaké téma a my jsme s Vaškem improvizovali a na základě toho, co jsme věděli o jednotlivých situacích, jsme se prostřednictvím téhle improvizace a vzájemného povídání dobrali k tvaru, který nám přišel nejzajímavější.

Bylo výhodou, že se s Václavem dobře znáte?

Myslím, že to, že jsme si opravdu blízcí a máme se rádi, bylo pro náš filmový vztah zásadní. Věřím, že tyhle věci kamera umí zachytit. Vaška vnímám až jako bratra, cítím se s ním uvolněně, a to určitě při práci zafungovalo. Pro mě to bylo zásadní.

Režisér David Ondříček je vaším životním partnerem. Hraje to při práci nějakou roli, nebo se dokážete od osobní roviny oprostit?

Asi není možné oddělit, že jsme partneři a spolu i pracujeme. Všechny roviny se vzájemně prolínají. Mně se s Davidem nádherně pracuje. I když v našem životě jsou samozřejmě chvíle, kdy mě šíleně sejtří, musím říct, že při práci se mi to vůbec neděje. Je to vlastně taková naše párová terapie... Inspiruje mě, baví mě jeho nápady a pohled na věc a vždycky se těším na to, co řekne. Vlastně považuju za požehnání, když dva lidi, kteří se mají rádi, spolu mohou pracovat.

Měla jste i jedinečnou možnost se potkat s Danou Zátopkovou, kterou hrajete.

Měla jsem štěstí se s Danou potkat. Když David točil dokument o Emilu Zátopkovi, natáčel s Danou rozhovor a pozval mě, abychom se seznámily. Měla jsem strašlivou trému, třásl se mi hlas a potila ruka. Dana si mě tak úkosem prohlédla, zasmála se trochu shovívavým smíchem a tehdy mi řekla: No děvče, hlavně musíš dávat pozor, abys při tom hodu nevypadala jako zlomená lilie. Ale bylo znát, že má takový rezervovaný postoj. Později jsem ji šla s Bárou Špotákovou navštívit a Dana mi tehdy řekla, že si myslí, že točit takový film je blbost, protože nikdy nemůžete zachytit kouzlo toho okamžiku. Velké sportovní chvíle má smysl jedinečně prožít. Ale když jsem jí pustila záběry Vaška Neužila, který jako Emil běží závod na Olympiádě v Helsin-

kách, byla opravdu dojatá. Od té chvíle nás obrovsky podporovala a fandila nám. Doufám a věřím, že by z toho filmu měla radost.

Obohatila vás nějakým způsobem příprava na roli?

Připravovala jsem se intenzivně a dlouho. Kromě toho, že jsem se dozvěděla spoustu zajímavých věcí, musela jsem začít trénovat hod oštěpem. Myslím, že se svou postavou bych se asi nikdy oštěpačkou nestala, ale trénink mě bavil moc.

V čem je pro vás podstata vztahu Dany a Emila?

Po všem, co jsem se dozvěděla, třeba i z Danina vyprávění, jsem přesvědčená, že jejich vztah stál na veliké vzájemné úctě, respektu a na humoru. Oni se spolu dokázali smát. A stáli za sebou i v okamžicích, kdy překonávali těžkosti. Jejich vztah mě dojímá tím, jak byl ryzí a jak se navzájem snažili, aby se v něm ten druhý cítil dobře.

Co by film mohl a měl přinést divákům?

Jsem osobně zvědavá na reakce i na debatu, která kolem filmu vznikne. Takové příběhy, speciálně v dnešní době, potřebujeme. Potřebujeme příběh kluka z Kopřivnice, je muž nikdo nedával moc šancí a on to dotáhl na jednoho z největších běžců historie. Je to příběh obrovské vůle, úsilí a přátelství. Emil byl ostatním běžcům dobrým kamarádem, a i o tom náš film je. Zároveň je důležité si uvědomit, v jaké době Emil a Dana žili. Setkávám se s názory, proč jsme točili film o člověku, který několikrát v životě selhal. A já si kladu otázku, do jaké míry bych byla schopná držet své postoje v době, kdy to, že stojíte na svém, mohlo znamenat, že vás pověsí. Jak hnusná byla doba, která po lidech, co chtěli dělat sport, vyžadovala, aby vyjadřovali

politické názory. A to je důležitý aspekt celého příběhu Emila a Dany a je potřebné si ho připomínat.

JAMES FRECHEVILLE

herec, Ron Clarke

Co vše jste se věděl jak o Emilu Zátopkovi, tak o Ronu Clarkovi a jak probíhala vaše příprava?

*Nevěděl jsem toho moc ani o Clarkovi ani o Zátopkovi. Rychle jsem vytáhl Clarkovu knihu *The Unforgiving Minute*, která se mi moc dobře četla a pomohla mi pochopit jeho přístup ke sportu. Já třeba vůbec nevěděl, že byl vlastně sportovec – amatér, pracoval jako účetní a byl otcem rodiny. Co jsem ale shledal nejzajímavější, bylo vnímání a psychologický rozdíl mezi během na čas a během pro závod samotný. Ronova schopnost, kterou dokládá počet tolika světových rekordů, které překonal, byla jasná. Ale když měl tuhle energii využít ve vysoce náročných situacích a pod tlakem, nemohl. Nadmořská výška v Mexico City, kde selhal, byla velký problém, ale vlastně ten méně významný.*

Ron Clarke byl jedním z nejznámějších běžců na středních a dlouhých tratích v 60. letech. Jak dobře je ale znám dnešním Australanům?

Australané Rona znají velmi dobře, faktem ale je, že mladším generacím už tolik známý není.

Zátopek je českým sportovním hrdinou. Myslíte, že jeho sportovní a životní příběh může být inspirativní pro zahraniční publikum?

Záměrně jsem toho o Zátopkovi moc nečetl, abych mohl

na place najít spojení s Václavem, který ho hraje. Musím říct, že s Vaškem byla naprostá radost pracovat! Doufám, že výzvy, které Zátopek překonával a jeho neuvěřitelný atletický odkaz, vytvoří nadčasový příběh pro širokou veřejnost.

Jakou fyzickou přípravu jste musel absolvovat pro roli špičkového běžce?

O možnosti hrát Clarka jsem se dozvěděl na začátku roku 2019, ale celý rok jsem to měl spíše někde vzadu v hlavě. Když pak přišel telefonát, že jdeme na to, bylo krásné léto plné jídla, vína a zábavy. Řekněme, že mě to trochu zaskočilo. Nehledě na to, že jsem spoustu let neběžel! Měl jsem na přípravu šest týdnů, takže jsem rychle najel na agresivní, ale řízený půstový režim. Jedl jsem velmi striktně, a také se postil po dvou až třech dnech, a to se opakovalo až do natáčení. Za šest týdnů jsem zhubnul z 94 na 77 kilo. Věřte mi nebo ne, cítil jsem se fantasticky.

Musel jste projít nějakým speciálním běžeckým tréninkem?

Půst byl celkem náročný, takže můj trénink byl minimální. Sledoval jsem na YouTube videa s Ronem, abych měl představu o jeho běžeckém stylu. Obecně jsem trénoval ve dny po období, kdy jsem zvyšoval příjem kalorií, a zaměřoval se na formu a protahování. A také jsem až tři hodiny denně chodil a hodně jsem spal. Když jsem pak natáčel v Praze, tak jsme společně s trenérem Honzou (Janem Pernicou) šli vícekrát ven, kde jsme trénink a styl tunili.

Jaký máte osobně vztah ke sportu, speciálně k atletice a běhu?

Když jsem vyrůstal, tak jsem sportoval, ale nikdy jsem se nestal vynikajícím atletem. Běh pro mne bylo vždy takové jablko sváru. Ve školní atletice byli trenéři přesvědčeni, že nemám šanci v běhu na 400 m. To mě tak naštvalo, že jsem vyhrál závod na 100 m. Ve stejném roce jsem skončil dvanáctý v závodech v přespolním běhu, ale kvůli jednomu nepřátelskému učiteli, který nevěřil, že jsem se umístil právoplatně, jsem se nedostal do týmu. Ztratil jsem kvůli tomu o běh zájem. Vtipné ale je, že jsme kupodivu s Ronem Clarkem sdíleli v dětství stejnou přezdívku – Pud (Pudink). Já proto, že jsem byl tlustší, než jsem měl být.

KDO JE KDO

EMIL ZÁTOPEK (1922-2000)

Emil Zátopek je čtyřnásobný olympijský vítěz, nejlepší sportovec světa v letech 1949, 1951 a 1952. Na Letních olympijských hrách v Londýně v roce 1948 získal zlato na trati 10 000 m, a stříbro na 5000 m. Na Olympiádě v Helsinkách 1952 Zátopek dosahuje naprostého vrcholu – vítězí na 10 km, 5 km a v maratonu, který běží poprvé v životě. Zisk tří zlatých běžeckých medailí na vytrvaleckých tratích na jedné Olympiádě představuje dodnes nepřekonaný počín. V roce 1975 Zátopek získává jako první československý sportovec Cenu Pierra de Coubertina, udělovanou Mezinárodním výborem pro fair play při UNESCO.

Od roku 2002 stojí na čestném místě v sídle Mezinárodního olympijského výboru v Lausanne socha Emila Zátopka od Jaroslava Brože. V roce 2012 jej Mezinárodní asociace atletických federací in memoriam zařadila mezi dvanáctku sportovců, kteří byli uvedeni do síně slávy světové atletiky (společně například s Carlem Lewisem, Jessem Owensem, Abebe Bikilou a dalšími.)

V roce 2013 ho prestižní časopis Runner's World vyhlásil největším běžcem všech dob!

Narodil se v Kopřivnici jako sedmý z osmi dětí. Začal pracovat v Baťových závodech ve Zlíně a díky tomu byl v roce 1941 jako zástupce továrny vyslán na svůj první závod.

Emil Zátopek celkem překonal 61 československých a 18 světových rekordů. Svoji sportovní kariéru ukončil v roce 1958.

V roce 1948 se seznámil s oštěpařkou Danou Ingrovou, která se v říjnu 1948 stala jeho ženou, a prožila s ním celý život.

DANA ZÁTOPKOVÁ (1922-2020)

Narodila se ve stejný den jako její manžel – 19. září 1922 ve Fryštátu do vojenské rodiny. Od roku 1946 se společně s házenou začala Dana, tehdy ještě Ingrová, věnovat i atletice a shodou náhod se dostala k náčiní, které ji později proslavilo, tedy k oštěpu. Už o dva roky později jako mistryně republiky odjela reprezentovat Československo na XIV. olympijské hry v Londýně (1948), kde se umístila na sedmém místě a na podzim se pak provdala za Emila Zátopka.

Svého největšího úspěchu se dočkala roku 1952 na XV. olympijských hrách v Helsinkách. V den vítězství svého manžela Emila v běhu na 5 000 metrů zvítězila hodem za hranici padesáti metrů (50,47 m). Další úspěchy pak na sebe nenechaly dlouho čekat. Mnohonásobný zisk titulu mistryně republiky, mistryně Evropy z let 1954 a 1958, překonání světového rekordu z roku 1958 (55,73 m), či zisk stříbrné medaile z XVII. olympijských her v Římě v roce 1960.

Po ukončení aktivní sportovní kariéry roku 1962 se Dana Zátopková věnovala trenérské činnosti. V letech 1960–1972 byla rovněž členkou ženské komise Mezinárodní atletické federace. Až do své smrti aktivně podporovala české olympijské hnutí. Zemřela 13. března 2020.

RON CLARKE (1937 –2015)

Australský atlet, specialista na dlouhé běhy. Vytvořil sedmnáct oficiálních světových rekordů na tratích od dvou mil do 20 km a byl uznáván jako nejlepší světový vytrvalec šedesátých let, nikdy se však nestal olympijským vítězem.

V roce 1956 byl jako juniorský světový rekordman poctěn právem zapálit olympijský oheň v Melbourne. Na LOH 1964 v Tokiu skončil na třetím místě v běhu na deset kilometrů a devátý v maratonu. Na LOH 1968 v Mexico City skončil pátý na pět kilometrů a šestý na deset kilometrů. V tomto závodě se projevila jeho nedostatečná příprava na extrémní vysokohorské podmínky: po proběhnutí cílem se zhroutil v důsledku kyslíkového dluhu a upadl do bezvědomí. Už nikdy se z tohoto otřesu úplně nezotavil, a krátce nato ukončil závodní činnost. Ron Clarke byl nadšeným obdivovatelem Emila Zátopka, a ten mu jako odškodné věnoval svoji zlatou medaili

z běhu na 10 kilometrů z helsinské olympiády. Dnes je cenný kov vystaven v jednom malém muzeu v Gold Coast, společně s ostatními Clarkovými trofeji.

Za své sportovní úspěchy obdržel Řád Britského impéria a Řád Austrálie. V roce 2004 byl jako nezávislý kandidát zvolen starostou města Gold Coast a úřad zastával do roku 2012.

STANISLAV JUNGWIRTH (1930- 1986)

Československý běžec na středních tratích. Překonal dva světové rekordy – nejprve na 1 km a v roce 1957 jako první běžec světa prolomil (výkonem 3:38.1) hranici 3:40 na 1500 m. Na ME 1954 získal bronzovou medaili v běhu na 1500 m. Na LOH v Melbourne 1956 obsadil 6. místo v běhu 1500m.

S Emilem Zátopkem ho pojilo přátelství. V roce 1952 odmítlo komunistické vedení vyslat Stanislava Jungwirtha z politických důvodů (jeho otec skončil ve vězení za protikomunistické aktivity) na Olympijské hry do Helsinek. Emil Zátopek, který byl tehdy hlavní československou nadějí na olympijské medaile, se těsně před odletem na Olympiádu za Jungwirtha postavil a odmítl odcestovat s výpravou, pokud běžci nebude účast umožněna. Komunistická moc nakonec ustoupila, oba běžci za několik dní do Helsinek odjeli a díky Emilu Zátopkovi se tak mohl Jungwirth závodu účastnit.

JAN HALUZA (1914 -2011)

Tento československý atlet, běžec byl vlastně jediným oficiálním trenérem Emila Zátopka. S běháním aktivně začal v době studia práv v Brně, v roce 1942 odešel do Zlína, kde se setkal se začínajícím Emilem Zátopkem a na dva roky se stal jeho trenérem. Po válce se zapojil do politického života. V padesátých letech se stal obětí komunistické perzekuce, byl obviněn z hospodářské špionáže, vězněn a mučen a hrozil mu i trest smrti. Prošel komunistickými lágry, pracoval v uranových dolech v Jáchymově. I po propuštění byl stále pod dohledem StB a bylo mu znemožněno vykonávat právnícké povolání. Perzekuce se dočkal také v době normalizace, rehabilitován byl až po roce 1989. V roce 2010 mu byl udělen Řád T. G. Masaryka.

ZAJÍMAVOSTI Z NATÁČENÍ

*Natáčení bylo rozděleno do několika etap, během nichž se štáb přesouval po celé České republice. Točilo se na několika místech v Praze – stadion Sokol Vinohrady v Riegrových sadech, Stromovka, Stadion Evžena Rošického na Strahově, dále v Plzni i okolí Lipna, náročné scény dvou olympijských klání – londýnského a helsinského, s desítkami komparsistů vznikaly v Brně na stadionu Za Lužánkami.

*Bylo třeba najít „doublery“ pro oba originální stadiony, ani na jednom místě již nebylo možné klíčové scény natočit, nicméně brněnský vyhovoval potřebám filmu a architekt Jan Vlasák ho upravil tak, aby Helsinky a Londýn plnohodnotně nahradil. Produkci pak čekalo zajištění náročných prací na stadionu. *„Bylo třeba vykácet nálety a vyčistit tribuny, na nichž rostly i stromy, dále kompletní rekultivace trávníku a povrchu – tzn. vybagrování a odvoz 1721 tun zeminy, vysetí nového trávníku, nivelace povrchu, vytyčení běžeckého oválu nebo vytyčení sportoviště,“* vypočítává všechny nutné úkony výkonná producentka Daria Špačková. Během natáčení ještě proběhla „přestavba“ z černého povrchu dráhy pro LOH v Londýně na antukový, který představoval kolbiště LOH v Helsinkách.

*Václav Neužil strávil s přípravou na roli několik let. Václav Neužil měl v dětství ke sportu blízko, hrál tenis nebo třeba hokejbal, ale sám o sobě řekl, že je dítě z vesnice, které hlavně sportuje na ulici. Když byl vybrán pro roli Emila Zátopky, nastoupil do poměrně náročného běžeckého tréninku, ovšem pak se natáčení posunulo, přípravy se přerušily, a tak se musel do tréninkového procesu po pauze znovu vrátit. Mimo jiné dělal i takzvané intervalové tréninky, které vlastně Emil Zátopek, který měl velmi svérázný způsob přípravy, vymyslel. Pro roli Emila Zátopky ho připravoval reprezentační atletický trenér Jan Pernica.

* Jan Pernica hraje ve filmu švédského běžce Gustafa Janssona, který získal na OH v Helsinkách bronzovou medaili v maratónu.

* Pro představitele závodníků na jednotlivých tratích byli vybráni typově podobní aktivní běžci. Ti pak pod vedením Davida Ondříčka a Jana Pernici několik měsíců trénovali běžecký styl závodníků, které představovali, aby byl výsledný dojem byl co nejautentičtější.

*Kvůli Zátopkovi Václav Neužil shodil osm kilo, velkou práci na natáčení odvedla umělecká maskérka Jana Dopitová, která vyrobila pro Zátopka typické ustupující čelo a účes. „*Maska je vlastně úplně jednoduchá, všechno dělají ty vlasy*“, říká Václav Neužil. Ušní boltce měl zezadu podepřené speciálními úchyty, aby mírně odstávaly.

*Pro roli musel trénovat nejen běh, ale také si osvojit typické pohyby a dobový styl řeči včetně moravského dialektu, který byl pro slavného atleta typický. Film se odehrává v několika časových obdobích, takže proměna v atletickou ikonu zahrnuje pro Václava Neužila, jak konec 40.ých let, kdy se dočkal prvních vítězství na regionálních závodech, tak slavné olympijské závody, ale uvidíme ho také koncem 60. let, kdy již jeho aktivní kariéra skončila. Václav Neužil díky maskérům ve filmu zestárne o víc než 20 let.

*Také Martha Issová musela projít náročným tréninkovým procesem. „*Ono není zas tak důležité, jak daleko dohodím, ale aby technika hodu byla uvěřitelná*“, říká Martha Issová. S přípravou jí pomáhal nejen oštěpařský kouč Rudolf Černý, ale také olympijská vítězka Barbora Špotáková.

*Pro film Zátopek bylo připraveno pod vedením kostýmní výtvarnice Kateřiny Šefkové na 750 kostýmů. Část byla získána z barrandovského fundusu nebo prostřednictvím výkupu, zhruba 400 jich bylo ušito speciálně pro film. Jde nejen o sportovní vybavení, dresy, ale třeba též o obleky olympijských rozhodčích.

*Tretry, v nichž běhá Václav Neužil, jsou věrnou replikou tehdejších Zátopkových a byly ušity pro herce přímo na míru. „*Zpočátku to byl docela nezvyk. Bolí v nich lýtka i achilovky, musí se v nich běhat po špičkách*“, svěřoval se při natáčení Václav Neužil. Právě pevná a dobře tvarovaná lýtka byla Emilovou chloubou, jak vzpomínala jeho žena, a proto na nich musel herec s trenérem zapracovat.

*Svatba Dany a Emila se točila v kostele sv. Antonína na Strossmayerově náměstí, ačkoliv ve skutečnosti se brali v Uherském Hradišti. Pro Marthu Issovou to byla již několikátá filmová svatba, tu skutečnou zatím neabsolvovala. Scény, kdy si brala svého kolegu Václava Neužila, režíroval Marthin skutečný životní partner David Ondříček, jednou z filmových družiček byla jejich starší dcera Františka.

* Svatební šaty, které měla Martha na sobě, byly z takzvaného výkupu dobového oblečení, který produkce pro tyto účely dělala a byly pak upravené tak, aby odpovídaly siluetě Marthy. Klobouček se závojem byl velmi podobný tomu, který měla skutečná Dana Zátopková, stejně jako kytice, která se vyráběla tak, aby byla velmi podobná té, kterou bylo možné vidět na dobových fotografiích.

*Pro Václava Neužila to byla paradoxně i první role v angličtině. „*Výhodou bylo, že jsem nemusel mít dokonalý akcent, ale na druhou stranu jsem se daleko víc chodil dívat na klapky po jednotlivých záběrech, abych měl jistotu, jak v angličtině působím. Emil totiž mluví ve všech jazycích – mimochodem ve filmu jich i s češtinou používá šest – se stejným temperamentem*“, říká Václav Neužil.

* Ve filmu se objeví také řada sportovců ve větších či menších rolích. Například kajakář Vavřinec Hradilek si zahrál olympijského reprezentanta v kanoistice Alfréda Jindru, který získal na Olympiádě v Helsinkách bronzovou medaili v závodě na 10 000 metrů.

*Představitel Alaina Mimouna, marocký běžec na dlouhých tratích Saji Abdelkadir je mimo jiné vítězem řady zdejších prestižních běžeckých závodů, např. podniků Run Czech Tour.

PLAKÁTY

Autory jsou Aleš Najbrt, Jakub Spurný a Zdeněk Trinkewitz, autorkou plakátových fotek je Julie Vrabelová.

Základ pro to, jak by mohly plakáty a další vizualizace pro film vypadat, vznikl již v době, kdy ještě nebyl natočen ani metr filmu. „*Naše spolupráce s Davidem Ondříčkem a Kryštofem Muchou začala už před natáčením, kdy jsem s Jakubem Spurným pracoval na logu filmu. Vytvořili jsme několik variant, a nakonec dospěli k dynamické variantě písma s linkou evokující běžecký ovál,*“ vzpomíná Aleš Najbrt, který realizoval plakáty k dřívějším Ondříčkovým filmům Šeptej, Samotáři nebo Jedna ruka netleská.

„*Na plakátu pro Zátópka pracuji vlastně už od jeho focení při natáčení scén na stadionu v Brně Za Lužánkami. Snažil jsem se přitom asistovat fotografce Julii Vrabelové. Měli jsme vytipováno několik scén, které Julie nafotila a díky tomu vznikly nakonec dvě varianty plakátu, které zastupují důležité polohy filmu. Museli jsme pak se Zdeněkem Trinkewitzem pracovat podobně jako postprodukce filmu a dotvořit atmosféru na stadionu,*“ říká Aleš Najbrt.

První plakát zobrazuje jednu ze zásadních dramatických scén Zátópkovy sportovního života.

„*Jedná se o poslední zatáčku před cílovou rovinkou z finálového běhu na 5 000 m v roce 1952 na Olympiádě v Helsinkách. Tento závod je často nazýván „závodem století“. Byl to dramatický boj, kde se rozhodovalo mezi trojicí nejlepších vytrvalců té doby. Herbertem Schadem, Alainem Mimounem a Emilem Zátopkem,*“ vysvětluje režisér David Ondříček. „*Tento závod jsme točili dva dny. Běžecy i filmařsky to byly nejnáročnější dva dny celého natáčení. Věděl jsem, že nemůžeme zrekonstruovat všechny závody naplno. Neměli jsme na to čas ani peníze, ale také jsem nechtěl po divákovi, aby se neustále díval na atletiku. Chtělo to jeden vrchol a jak jinak než tento závod století.*“

Kromě Václava Neuzila běží v závodech špičkoví profesionální běžci. V roli Alaina Mimouna se objeví marocký maratonský běžec Saji Abdelkadir. Téměř rok před natáčením jsme tenhle závod začali s trenérem Janem Pernicou zkoušet. Honza sehnal a vytipoval běžce tak, aby odpovídali reálným závodníkům. Tento závod jsme choreograficky trénovali několik měsíců na Strahově. Běžci studovali i specifický styl běhu jednotlivých závodníků. Naučili se hrát Mimouna, Schadeho a další, tak, aby to vypadalo přirozeně, a přitom přesně jako skutečná postava. Byla to nádherná práce,“ dodává režisér David Ondříček. Herberta Schadeho, který je na plakátě na třetí pozici, představuje ve filmu běžec Štěpán Juránek. Pro režiséra bylo i velkým a příjemným překvapením, že profesionální běžci oceňovali výkon Václava Neuzila v roli Zátopka.

Hlavní plakát k filmu je symbolický, je ztvárněním legendárního polibku Emila a Dany po doběhu maratonského závodu na OH v Helsinkách. Emil běžel tehdy tuto distanci poprvé v životě.

„Když jsem se začal probírat životem Dany a Emila Zátopkových, první mi do oka padnul tento neuvěřitelný snímek v cíli maratonu v Helsinkách. Rád si pod fotografiemi představuji příběhy a pod touto jsem viděl hodně motivů. Velkou lásku, ale i trápení, které mezi sebou měli...“ říká režisér David Ondříček. „Být vrcholový sportovec a žít v páru s vrcholovým sportovcem musí být strašně náročné. Lidé na sebe trochu žárlí, přemýšlí i o situacích mimo sport, zda mají mít děti, kdy nejlépe je mít, protože každý jde za svou kariérou a zároveň tvoří pár. Tohle vše musí být fyzicky i psychicky nesmírně náročné,“ pokračuje režisér. „A tahle fotografie pro mě symbolizuje moment smíření a obrovské lásky, která mezi Danou a Emilem byla. Rozhodl jsem se k tomuto momentu směřovat v celém filmu, a z toho logicky vyplynulo, že se stal ústředním motivem našeho hlavního plakátu,“ dodává režisér.

Video o plakátu k filmu Zátopek, plakát v tiskové kvalitě najdete zde:
https://mega.nz/folder/HsME2DbJ#Ue-Vlnb2GWnqhafV_xKRXQ
 (aktivujte vložení do horního okna prohlížeče)

FILM ZÁTOPEK DOPROVODÍ VYDÁNÍ HUDBY I KNIHY

K datu uvedení filmu Zátopek vychází filmový soundtrack s autorskou hudbou klavíristky, skladatelky a producentky Beaty Hlavenkové, dvojnásobné držitelky ceny Anděl. Soundtrack čítající 14 kompozic a nahraný ve spolupráci se symfonickým orchestrem s Core Orchestra, vydává vydavatelství Minority Records na limitovaném, 180 gramovém LP sytě červené barvy s bohatě řešeným grafickým zpracováním a přílohou ve formě velkoformátového bookletu s fotografiemi z filmu.

„Práce to byla moc krásná, náročná, ale o to víc vzrušující. Bavilo mě dotýkat se lidových písní, které byly oblíbené u Emila i Dany, bavilo mě hudebně pracovat s tempem jeho běhu, bavilo mě hledat cestu hudebního vyjádření, které bude slušet tomuto výjimečnému filmu. A dostat do světa i zlomek našeho hudebního dědictví, stejně jako nás ve světě reprezentuje Zátopkova osobnost a úspěchy. Těšilo mě pracovat se zvuky, klavírem, sound designem, orchestrem, triem a vše kombinovat. Myslím, že odvaha je společnou nití pro

celý děj a postavy, stejně tak jako pro tvůrce tohoto filmu. Mám velikou radost, že soundtrack k filmu si ve verzi alba budete moci poslechnout také na nádherném červeném vinylu,“ říká Beata Hlavenková.

Knihu „Zátopek“ napsal Jiří W. Procházka podle filmového scénáře, jehož autory jsou David Ondříček (režisér filmu), Alice Nellis a Jan P. Muchow. V knize jsou použité i další prameny z dostupné literatury o životě Emila a Dany Zátopkových.

Neuvěřitelný příběh jednoho z největších světových atletů všech dob, Emila Zátopka, ožívá v knize s jednoznačným názvem „Zátopek“ napsané podle stejnojmenného filmu. Čtenář se spolu s fenomenálním běžcem ocitne v přelomových okamžicích jeho životní dráhy. Dynamické vyprávění sleduje v různých časových rovinách vzestup sportovní legendy a současně mapuje i Zátopkův soukromý život, zisky i pády, osobní prohry i výhry.

SLOVO KOPRODUCENTŮ A PARTNERŮ FILMU

ČESKÁ TELEVIZE

koproducent filmu

Málokterá životní dráha dosáhla tak závratných výšek, a tak hlubokých pádů, jako život fenomenálního českého sportovce Emila Zátopka. Když vyhrával, miliony jeho vrstevníků ho vynášely do nebes, když se špatně rozhodl, všichni ho zavrhlí. Zátopkův životní příběh v koncentrované formě zachycuje nejen dramatický osud slavného sportovce, ale také odráží dějinné peripetie této země. Starší generace si pamatuje především Zátopkovy výhry, střední se těžko smíruje s jeho morálními prohrami. Je hodně důležité, že vznikl tento film, protože nejmladší generaci připomene, kdo byl Emil Zátopek. Jeden takový film vydá za tlustou učebnici dějepisu. Velmi se těším na uvedení filmu v kinech.

Kreativní producentka ČT Helena Uldrichová

OLIFE ENERGY

koproducent filmu

Olife Energy je ryze česká technologická firma zabývající se vývojem a výrobou dobíjecích stanic pro elektromobily. Pokrývá kompletní portfolio nabíjecích stanic, od domácích wallboxů, až po ultrarychlé rychlonabíjecí stanice. Díky vlastní cloudové platformě je Olife Energy schopná integrovat své produkty do nových i existujících systémů a poskytnout svým zákazníkům řešení pro komfortní vstup do elektromobility. Společnost zajišťuje nabíjecí infrastrukturu pro významné české podniky, přední bankovní instituce a další české early adopters elektromobility.

ACCOLADE

koproducent filmu

Udržíme odkaz českých velikanů pro další generace
Českou kinematografii milujeme, dlouhodobě podporujeme a vybíráme si filmové projekty se silnými inspirujícími příběhy a hrdiny. Po filmu Havel se Accolade stal partnerem filmu Zátopek.

Emil Zátopek bezesporu patří mezi největší legendy české historie. Jeho pestrý životní příběh by se dal shrnout slovy nezlomná síla vůle. Na takové příběhy bychom neměli zapomínat, ale naopak bychom si je měli předávat z generace na generaci. Proto jsme podpořili filmový projekt Zátopek, který má nyní svou dlouho očekávanou premiéru.

Životopisný film o zápalu a lásce ke sportu, trpělivosti a soustředění na výkon, odhodlání a neuvěřitelnému tahu na branku rezonuje s naší firemní filosofií, kdy s odhodláním připravujeme moderní průmyslové parky pro udržitelnou budoucnost. S respektem ke světu kolem nás tvoříme infrastrukturu pro podnikání v Evropě a snažíme se být pro regiony, ve kterých působíme, přínosným a odpovědným partnerem. Stejně jako Emil Zátopek se soustředíme plně na výkon, díky čemu se nám daří být jednou z nejrychleji rostoucích evropských firem v oblasti investic do infrastruktury, která za jakékoli situace zůstává hrdá na své české kořeny.

Accolade poskytuje prostory pro podnikání v Evropě nejčastěji nájemcům světových značek z oblastí e-commerce, zpracovatelského průmyslu a logistiky. V České republice, Polsku, Německu, na Slovensku, ve Španělsku a v Nizozemsku vlastní skupina síť 39 industriálních parků s certifikací BREEAM zaručující udržitelný a šetrný přístup k životnímu prostředí. Od roku 2014 mají investoři možnost se prostřednictvím Fondu Accolade podílet na rozvoji udržitelné budoucnosti evropského podnikání.

ALEF

koproducent filmu

Jako česká společnost a jeden z předních dodavatelů IT řešení působící na trzích střední a východní Evropy jsme velmi poctěni, že jsme se mohli podílet a pomoci na svět filmu Zátopek. Díky filmovému příběhu přispět k znovuoživení jedné z nejvýznamnějších postav československých dějin v oblasti sportu a připomenout nejen charakter, který v sobě nese vytrvalost, jedinečnost, sílu, boj až do finále, ale i hrdost, kterou bychom si měli stále připomínat. Heslem společnosti ALEF je „Trust the Strong“, které samo o sobě pro nás znamená nejen to, že je důležité věřit v silné, ale především věřit v jednotlivce s obrovskou vůlí, kterým Emil Zátopek jistě byl. Věřit v ty, kteří jdou za svým cílem.

INNOGY

koproducent filmu

innogy je silná, moderní a inovativní energetická firma. Podnikání innogy se soustředí na dodávky zemního plynu, elektřiny a tepla zákazníkům, kom-

binovanou výrobu tepla a elektřiny v teplárenských provozech a řešení pro čistou mobilitu. innogy provozuje 65 tuzemských plnicích stanic CNG (stlačeného zemního plynu). Rovněž dodává zařízení pro pohodlné nabíjení elektromobilů doma a poskytovatelům nabíjecích stanic zařídí veškeré potřebné servisní služby.

Jedním ze stěžejních kulturních sponzoringových témat innogy v ČR je dlouhodobý projekt „energie českého filmu“. innogy koprodukovala přes osm desítek celovečerních hraných a dokumentárních snímků různého žánru. Pohádky, životopisy, komedie, detektivky i dramata. Jedná se třeba o snímky Účastníci zájezdu, O rodičích a dětech, Tobruk, Líbáš jako Bůh, Katka, Ženy v pokušení, Kuky se vrací, Ve stínu, Fair Play, Kobry a Užovky, Teorie tygra, Anděl Páně 2, Křižáček, Po strništi bos, Tátova volha, Čertí brko, Na střeše, Teroristka, Nabarvené ptáče, Modelář, Prvok, Šampón, Tečka a Karel, Stínohra či právě Zátapek.

Do projektu innogy – energie českého filmu patří čtvrt století trvající podpora Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary. innogy je dlouholetým hlavním partnerem Cen české filmové kritiky a Českého lva. Mladým talentům innogy pomáhá, kromě sponzoringu činnosti FILMOVÉ NADACE, také formou daru do tzv. systému vnitřních grantů FAMU, které jsou určeny na realizaci oborových cvičení a absolventských filmů.

T-MOBILE

koproducent filmu

V T-Mobile jsme velmi hrdí na to, že se můžeme podílet na vzniku snímku, který připomíná osobnost Emila Zátopka. Jeho odkaz, který zanechal jak České republice, tak celému sportovnímu světu, se stává v dnešní době nesmírně aktuálním. Pandemie dolehla tíživě na českou společnost v mnoha ohledech, pohyb a aktivní způsob života jsou teď pro lidi velkou výzvou. Odvaha, houževnatost a vytrvalost Emila Zátopka je tak v současné době velkou inspirací pro všechny generace.

Ve světě, ve kterém žijeme, sílí odhodlání kriticky hodnotit životní styl. Všichni si uvědomujeme nutnost nalezení rovnováhy mezi prací a odpočinkem, mezi časem stráveným online ve společnosti displejů a monitorů a aktivním způsobem trávení volného času, který posílí naše zdraví a psychickou pohodu. Pro řadu z nás však není změna zažitých pravidel

a stereotypů snadná věc a potřebujeme najít motivaci. A tou může být právě přístup Emila Zátopka. Nesmírně nás proto těší, že i v letošním T-Mobile Olympijském běhu budeme moci přivítat závodníky přímo na tratích. Šestý ročník, je pro nás výjimečný tím, že po dlouhém odloučení a vztazích na dálku, nabídne závodníkům možnost fyzického sdílení radosti z pohybu a aktivního způsobu života. Na tratích v Praze a Brně si budou moci účastníci vyzkoušet tréninkové metody naší olympijské legendy, Emila Zátopka. Každý, kdo se závodu zúčastní, je naším vítězem.

Společnost T-Mobile se zaměřila na rovnováhu online a offline života a podporu sportovních akcí, kterých se může během celého roku účastnit široká veřejnost. Vedle T-Mobile Olympijského běhu jsme se stali partnerem dalších krásných projektů, které lidi spojují, inspirují, motivují a přináší všem, přátelům, rodinám a jejich blízkým zábavu a možnost sportovat a aktivně strávit volný čas v létě i v zimě. Nově se účastníme závodů v běžeckém lyžování Jizerská 50, seriálu SkiTour a cyklistických závodů Kolo pro život a Česká Enduro série.

BARRANDOV STUDIO A.S.

koproducent filmu

Společnost Barrandov Studio je jedním z největších a nejstarších filmových studií v Evropě. Letos tomu bude 90 let, kdy byl položen základní kámen jeho ikonické budovy na Křiženeckého náměstí v Praze. Od roku 1933, kdy padla na Barrandově první klapka, se zde natočilo přes 5 000 filmů, které společnost přímo vyrobila nebo se na jejich výrobě podílela.

Jméno Barrandov Studio je velmi pozitivně vnímáno a respektováno v roli producenta a koproducenta českého filmu. Barrandov Studio od roku 1992 podpořilo takřka 70 projektů a většina uspěla nejen u široké veřejnosti, ale i u odborné části publika. Mezi prestižní ocenění na domácí půdě patří cena České filmové a televizní akademie Český lev. V tomto ohledu je studio za poslední roky velmi úspěšným koproducentem. V nominacích na tuto cenu za rok 2020 zazněla jména obou koprodukčních snímků (Šarlatán, Bábovky), a to hned v 15 případech. Projekt Šarlatán proměnil své nominace ve vítězství v pěti kategoriích, včetně těch za nejlepší film i režii.

„Barrandov Studio se rozhodlo koprodukovat snímek Zátapek, neboť již z jeho scénáře byl patrný nesporný umělecký i divácký potenciál. Projekt bude mít dlouho očekávanou premiéru v tomto roce a my se spolu s diváky

nesmírně těšíme na skvělý film,“ říká Petr Tichý, generální ředitel Barrandov Studio a.s.

Poctivost a vytrvalost.

Hlavním partnerem filmu Zátopek se stal PILSNĚR URQUELL

Emil Zátopek proslul mimořádnými úspěchy doma i světě, a nikdy nic nezměnil na svém jedinečném běžeckém stylu. A to i přesto, že o něm mnozí pochybovali. Poctivost a vytrvalost stály za tím, že se z chlapce bez profesionálního zázemí, ale s velkými cíli, stala národní ikona. A právě tyto hodnoty stály za rozhodnutím značky Pilsner Urquell stát se hlavním partnerem filmu.

Film Zátopek je jedinečným projektem, přibližujícím život jednoho z nejvýznamnějších sportovců našich dějin, který stejně jako Pilsner Urquell zůstal věrný své životní cestě, nikdy nezměnil svůj styl a těší se oblibě v celém světě. Proto se pivovar rozhodl film Davida Ondříčka podpořit. A některé scény, ve kterých postavu Emila Zátopka ztvárňuje herec Václav Neuzžil, dokonce použil i v rámci svého reklamního televizního spotu.

„Práva i archivní záběry k natáčení reklamy nám udělil Nadační fond Dany a Emila Zátopkových. Představitelé Nadačního fondu ocenili citlivý způsob spojení Emila Zátopka se značkou Pilsner Urquell a provedení spotu, který je spíše poctou této výjimečné osobnosti než reklamním sdělením,“ říká Kateřina Hašková, brand manažerka značky Pilsner Urquell.

Za hlavním poselstvím televizního spotu stojí stejná filozofie jako za samotným partnerstvím – jde o připomenutí dvou českých fenoménů, na které jsou Češi dlouhodobě hrdí. Záměrem je ukázat nesmírné úsilí, které stojí za světovým úspěchem, poctivost a originalitu, které se mohou stát inspirací pro celé generace následovníků.

Emil Zátopek byl ve své době originálem a inspirací pro druhé, stejně jako je dodnes pro všechny pivovarníky pivo Pilsner Urquell. Ke spojení značky s filmem Zátopek přispělo i dlouhodobé partnerství značky s Českým olympijským týmem. A pro fanoušky piva i sportu si Pilsner Urquell připravil speciální edici svých produktů – v obchodech bude nabízet speciální balení 8 kusů lahví, tzv. multipack. Jeho součástí bude i půllitr s ilustracemi českých zlatých olympijských legend, mezi které kromě Jana Železného, Romana Šebrleho, Barbory Špotákové nebo Martina Doktora patří právě i Emil Zátopek.

FILM VZNIKL ZA FINANČNÍ PODPORY TĚCHTO SUBJEKTŮ

V HLAVNÍ ROLI ZÁTOPEK I LUŽÁNECKÝ STADION. BRNO SE TĚŠÍ ZE VZNIKU DVOU FILMŮ.

Hned ve dva olympijské stadiony se před dvěma lety proměnil někdejší zbrojoväcký stadion za Lužánkami. Vytvořil tak kulisy pro zápolení Emila Zátopka v Helsinkách a v Londýně. Na nutných úpravách chátrajícího sportoviště i na dalších přípravách natáčení filmu Zátopek se podílelo i statutární město Brno, filmová kancelář Brno Film Office a Jihomoravský filmový nadační fond. Vedle očekávaného životopisného snímku vzniklo i časosběrné video se stadionem v hlavní roli.

„Vznik filmu Zátopek jsme podpořili jednak finančně, a to celkem 4 miliony korun prostřednictvím Jihomoravského filmového nadačního fondu, spravovaného Brnem a Jihomoravským krajem, a dotací přímo od města, jednak poskytnutím služeb Brno Film Office, která byla s produkcí v úzkém kontaktu od příprav až po samotné natáčení, pomohla zprostředkovat výkup dobových kostýmů, zapojit místní firmy a dodavatele nebo zajistit komparzisty i pomocné síly pro štáb,“ připomněla **primátorka města Brna Markéta Vaňková**.

Společné přípravy na natáčení v regionu začaly už na podzim roku 2018. Produkce si jako hlavní lokaci zvolila stadion za Lužánkami. K tomu, aby mohl představovat olympijské stadiony v Londýně v roce 1948 a v Helsinkách o čtyři roky později, bylo nutné vykácet nálety, vyčistit tribuny, které byly zarostlé i stromy, a úplně obnovit trávníky a povrchy. *„Z místa bylo vybagrováno a odvezeno 1721 tun zeminy, byl vysázen nový trávník a vytyčen běžecký ovál a další sportoviště. Po natáčení tu vše zůstalo a lidé to mohou ještě dnes využívat,“* doplnil **radní pro kulturu Marek Fišer**.

Proměny lužáneckého stadionu se produkce dokonce rozhodla zachytit. *„Díky práci menšího brněnského štábu vznikl krátký časosběrný film dokumentující tři měsíce prací, promítaný například při příležitosti letního olympijského festivalu v Brně,“* dodal na závěr **radní pro sport Jaroslav Suchý**.

Filmová kancelář Brno Film Office funguje pod TIC Brno od roku 2017. Od té doby spolupracovala na více než 20 dílech, mezi jinými na dramatu Nabarvené ptáče nebo komedii Poslední aristokratka. BFO patří do prestižní sítě evropských filmových kanceláří EUFCN.

MINISTERSTVO OBRANY ČR

Podpora Ministerstva obrany je vždy založena na dvou základních faktorech – vztahu k armádě a silném námetu. Film Zátopek v sobě spojuje obojí. Tento legendární atlet dosáhl největších úspěchů v armádním dresu a dlouhá léta byl jedním z podporovatelů a patronů Dukly. Stal se legendou a vzorem pro několik budoucích generací. Atraktivní filmová podoba jeho příběhu je ideální příležitostí, jak život i tvrdě vydržené sportovní výsledky Emila Zátopka ještě více přiblížit veřejnosti.

PENNY FANDÍ ZÁTOPKOVI

Tento rok se PENNY věnuje sportu v rámci projektu Hýbeme se hezky česky. Naším cílem je podpořit dětský sport po celé České republice a po těžké době opět přinést radost našim dětem.

Není mnoho osobností české historie, které se zasloužily o rozvoj českého sportu, jako Emil Zátopek. Prostý člověk, který díky tvrdé pílí a dřině dokázal potěšit a inspirovat naše občany i v nelehkých dobách.

Je nám ctí, že můžeme podpořit krásný film Davida Ondříčka o Emilu Zátopkovi a přinést tak jeho příběh co nejvíce lidem.

PENNY projekt „HÝBEME SE HEZKY ČESKY“ podpoří v letošním roce stovky dětských sportovních klubů napříč všemi regiony finančně a materiálně v celkové výši přes 5 miliónů korun. Ve spolupráci s Českou

obcí sokolskou a Asociací školních sportovních klubů otevírá možnost přihlásit se do soutěže o finanční a materiální podporu pro tisíce týmů. Celkem podporu na základě hlasování obdrží 465 klubů po celé zemi.

„Chceme podpořit děti v pohybu bez ohledu na to, jaký sport je baví, a my jim pomůžeme pořídit například nové dresy nebo další vybavení. Smyslem celé akce je nejen podpora samotných klubů, ale chceme doslova rozhybat Česko. Vnímáme to i jako příležitost k diskusi o významu sportu pro děti a jejich vývoj tak, abychom přispěli k růstu zdravé společnosti. Prostě HÝBEME SE HEZKY ČESKY,“ doplňuje Vít Vojtěch, vedoucí strategického marketingu.

ČESKÁ ZBROJOVKA A.S.

„Je dobře, že vznikají životopisné filmy o výrazných osobnostech našeho národa. Připomínají, že co do počtu obyvatel malý národ může inspirovat a ovlivnit celý svět. Podporou filmu Zátopek jsme chtěli vzdát hold výrazné osobnosti českého sportu,“ řekl Lubomír Kovařík, předseda dozorčí rady holdingu Česká zbrojovka Group. *„Emil Zátopek se svou pílí a odhodláním prosadil mezi nejlepšími sportovci světa. V tom spatřujeme paralelu s naší společností, která se také svou pílí a odhodláním pracovala mezi největší a nejúspěšnější společnosti v oboru,“* připomněl Lubomír Kovařík.

ČESKÁ SPOŘITELNA

„Ačkoli těžiště sponzoringové strategie Spořitelny leží v podpoře pohybové a muzické gramotnosti a ne v oblasti filmu, rozhodli jsme se v případě filmu Zátopek učinit výjimku. Jsme přesvědčeni, že právě nyní potřebuje česká společnost posílit sebevědomí a víru ve vlastní schopnosti a Emil Zátopek je skvělým symbolem takového snažení. Věříme, že „svěho Zátopka“ má v sobě každý z nás, protože v každém je něco, co ho činí #silnějším a co může inspirovat ostatní a posílit tak prosperitu celé společnosti,“ vysvětluje Monika Hovorková, která v České spořitelně zodpovídá za značku a komunikaci.

NADAČNÍ FOND PRAHA VE FILMU PRAGUE FILM FUND

Nadační fond Praha ve filmu Prague Film Fund byl založen s cílem aktivní podpory pozitivní prezentace Prahy v zahraničí prostřednictvím filmové a televizní tvorby, přilákání audiovizuálních projektů s marketingovým potenciálem a jejich využití k propagaci hlavního města, stejně tak profilování Prahy jako „film-friendly“ destinace, která si uvědomuje přínosy a přesahy audiovizuální produkce.

Nadační fond Praha ve filmu Prague Film Fund podpořil snímek Zátopek, protože Praha se chce prezentovat nejen jako jedna z nejdůležitějších kulturních destinací střední Evropy, ale také jako město, které je spojováno s úspěšnými osobnostmi z vědeckého nebo právě sportovního prostředí. Snímek tak poskytuje jedinečnou možnost upozornit diváky z celého světa právě na propojení Prahy a sportu.

ČEPS, A.S.

ČEPS je výhradním provozovatelem české národní přenosové soustavy. Zajišťuje bezpečný a spolehlivý přenos elektrické energie v rámci evropské propojené sítě. Dohromady udržuje, obnovuje a rozvíjí 44 rozvodů se 79 transformátory a trasy vedení s napětovou hladinou 400 kV o délce 3 867 km a 220 kV o délce 1 824 km.

ČEPS si uvědomuje svůj díl odpovědnosti za stav prostředí, ve kterém působí, a aktivně přispívá k jeho zlepšení. Jedním z důležitých pilířů podpory je rozvoj sportu dětí a mládeže. Zaměřuje se přitom na předávání sdílených hodnot, jako je statečnost, odhodlanost a vytrvalost. To vše se odráželo také v životě olympijského rekordmana Emila Zátopka. Je nám proto ctí, že jsme partnerem filmu o legendárním sportovci, který se díky své neutuchající energii stal národní ikonou.

www.filmzatopek.cz

Trailer najdete zde:

<https://youtu.be/xjbZ2EazWyU>

Ke stažení je také zde

<https://mega.nz/folder/v5FE0bYA#Zi57WcPIYYelOnEwMRffqw>
(aktivujte vložení do horního okna prohlížeče nebo použijte QR kód)

Fotografie v tiskové kvalitě najdete zde:

(aktivujte vložení do horního okna prohlížeče nebo použijte QR kód)

https://mega.nz/folder/q0MW0T4T#vkzvQmz_M4zlT6012iWWmg https://mega.nz/folder/uxViyDJS#UwDTuSvlaz8ttITQ-_D6VQ

Kredit foto: Lucky Man Films – Julie Vrabelová, Dušan Martinček, Martin Špelda, Jakub Čech